

clericalles

■ Hom ha vist unes fulles en les quals es demana protecció per les ordres religioses.

Ens hem assabentat que uns quants individus corren pels pobles recollint signatures per tal de que no siguin expulsats del nostre territori els jesuïtes.

Aquests subjectes exhibeixen unes cartulines grabades on es veu els pobres jesuïtes lligats de peus i mans i azotats pels hereiges, d'altres on hi ha unes quantes monges que recullen amatents unes criatures mentre al fons es veu cremar uns convents.

Caldria que les autoritats s'interessessin i privessin aquesta croada, puix no cal dubtar que aquesta campanya té tot el caire d'una reacció.

Tot ciutadà conscient sap la necessitat que hi ha d'allunyar de la nostra terra institucions religioses que poden perjudicar moltíssim l'actual règim.

Cal obrar enèrgicament i no deixar-se enternir amb llàgrimes cocodríl·liques.

Recordem tots, aquell gran home que es digué Francesc FerrerGuàrdia.

■ Uns quants veïns del carrer de Girona (part baixa) ens pregunten fem constar la seva protesta pel fet de parar-se els enterraments sempre en aquella part i haver de sentir repetidament les ensoltes que entonen els capellans.

Nosaltres que compremem la seva justa protesta creiem que les autoritats haurien de procurar arreglar-ho assenyalant altres llocs distints per

cantar els capellans.

Encara que, a poder ésser, seria preferible que no cantessin enlloc.

■ Es de doldre veure com un Ajuntament d'esquerra, i més dintre un règim republicà, envii representació a les processons. Es més lamentable encara veure amb el zel amb que actuen aquestes representacions, obligant que els carros i camions que degut al seu treball es veuen precisats a aturar-se al carrer on deuen passar, marxin cuita-corrents.

Així poden amb tota comoditat, passejar aquelles figures representatives que uns quants senyors desvalgats fan portar per quatre gitanos, mentre ells aguanten l'espelma i la clerecia canta unes absoltes a l'acord d'una marxa molt acceptable per plaça de braus.

■ Cal que la premsa d'esquerra tota, d'arreu de les terres d'Espanya, faci una campanya intensa contra els clergues de més alta o més baixa categoria que encara gosen escometre contra la República.

El govern de la República ha de apretar les regnes, enèrgicament, contra aquests prelats que tan grotescament borinotegen.

■ L'Ajuntament de Barcelona acordà, després de discussió molt moguda de tres hores i mitja de durada, per 30 vots contra 11, demanar al Govern l'expulsió dels jesuïtes.

L'acord pres per l'Ajuntament de la capital catalana ens ha plagut molt bo i esperant que, ben aviat, serà imitat per tots els ajuntaments de les terres hispàniques.

de cara al món

extractem...

Del *Journal de Genève*, un article de William Martin: «E's dos perills»; la guerra i el perill social. I diu:

Des de fa 12 anys que els homes d'Estat no fan res més que parlar de pacifisme i estan fent tots els possibles per evitar una nova guerra.

Es molt perillós de concentrar tota l'espiritualitat dels pobles en la por a la guerra, de tots els perills de la societat, aquest és el menys urgent. Però el veritable, el que vol una solució ràpida és el perill social. Es pot dir que entre la guerra i la revolució social hi ha una gran identitat. L'una arrossega a l'altra. I com que no sabem de quina manera pot venir la catàstrofe, s'ha de vigilar les dues bandes i aplicar els remeis més immediats als perills més grans.

Fixem-nos amb els onze milions d'obriers parats que actualment té Europa. Fixem-nos amb la massa d'obriers parats intel·lectuals disposats a posar-se al davant d'una revolució. Fixem-nos amb els resultats a què ens ha dut aquest podrit nacionalisme econòmic. Fixem-nos amb aquesta follia econòmica la qual fa que no es pugui comprar, allò que ens és necessari, perquè hi ha excés de producció. I preguntem si això pot anar.

Això no pot anar i l'incògnita està en si la societat sabrà trobar la solució, si sabrà adoptar la seva política i la seva economia a les exigències prodigioses del segle. Si pot fer-ho, estem salvats; sinó ens enfonsarem, i qui sap si demà sota les ruïnes de tot allò que ens es més car.

Aquesta obra exigeix la pau. Però la pau no és ací sinó un mitjà de regeneració. Es vers la qüestió social on s'han d'encaminar les nostres forces.

eleccions presidencials

França vol continuar mantenint el present «estatu quo»: Lorcano i el tractat de París contra la guerra. I per mantenir-lo li ha calgut que Briand no ocupés la Presidència. A França avui li pertoca el primer lloc en l'equilibri Europeu. Es per això que ha derrotat a Briand, però l'ha derrotat per continuar honorant-lo

la millor
taronjada
demaneu-la a tot arreu

representants per la
comarca:

solsona-salleres

joan mates, 13
figueres